

der allerede til Dels ere paapegede af det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) — dels i — hvad jeg her saaledes paa ny bliver mindet om —, at den Forkærlighed, som man paa Forhaand skulde tro, der ogsaa hos dette Parti var for Sparsommelighed i Statshusholdningen, jo ganske vist i de senere Aar er forduftet. Om det er Sparesystemet ved Statsbanerne, der har fremkaldt denne Forandring, eller hvad det er, skal jeg ikke her udtale mig om, men det er som en rød Klud for en Tyr, hver Gang dette Parti hører Tale om „Sparesystem“ — det var jo ogsaa det Udtryk, Ordføreren for Partiet benyttede overfor det Forslag, der her foreligger. Ud fra disse Synspunkter kan jeg noget forklare mig, hvorledes man fra den Side er kommen til at udtale sig mod det foreliggende Forslag.

Jeg vedkender mig aabent, at det er Hensynet til Sparsommelighed i Statshusholdningen, som har været det ledende for mig ved Fremsettelsen af dette Lovforslag, og det har jo ogsaa været det for det høje Ting ved de Ønsker, der fra dets Side ere fremkomne om at faa et saadant Lovforslag. Det fremgaar tydeligt nok af de Udtalelser, der i saa Henseende ere faldne i Aarenes Løb. Jeg mener i Overensstemmelse med disse Udtalelser, at der trænges til større Sparsommelighed i Statens civile Bygningsvæsen, end der hidtil har været. Hermed mener jeg ikke, at Betalingen for det Tilsyn, der fremtidig skal føres, i nogen væsentlig Grad vil blive ringere end den, der i Øjeblikket ydes. Det er ganske vist mit Haab, at der i saa Henseende skal kunne spares, maaske ikke ubetydeligt. Det ærede Medlem for Kalundborg, der advarede mod at tro derpaa, synes ikke at have lagt Mærke til, hvad der i Bemærkningerne er oplyst, at det, der er udgivet til Tilsyn med Bygningsvæsen og til Arkitekthonorarer osv., jo andrager adskilligt mere end de 16,400 Kr., der aarlig beregnes til Bygningsinspektørernes Løn foruden de 7,600 Kr. til Kontorhold, Konduktørhold o. s. v., idet den samlede Udgift for Femaaret fra 1900—01 til 1904—05 ifølge Slutningsbemærkningerne er opgjort til i alt henved 300,000 Kr., altsaa henved 60,000 Kr. om Aaret.

Jeg siger altsaa, at det er mit Haab, at vi ville kunne komme igennem med mindre end dette Beløb, at der ogsaa der vil kunne spares. Naar jeg kun udtaler et Haab i saa Henseende og betoner, at dette ikke for mig er Hovedsagen, er det, fordi der — som ogsaa ærede Medlem-

mer have været inde paa — ikke fra nogen Side er tænkt paa, at man paa dette Omraade skulde kunne nøjes med den Udgift, Bygningsdirektørens Løn udgør. § 2 forudsætter jo et Korps af Konduktører, Kontorhold osv., som sikkert vil koste adskilligt mere end Bygningsdirektørens egen Løn, ganske bortset fra Honorarerne til de Arkitekter, man i særlige Tilfælde, som udviklet i Bemærkningerne, tænker sig antagne.

Det er altsaa ikke paa dette Punkt, Udgifterne til selve Tilsynet, at jeg bygger mit Haab om større Sparsommelighed i Statshusholdningen paa dette Omraade, men det er med Hensyn til de Udgifter, der i Fremtiden ville medgaa til selve Bygningernes Opførelse, Vedligeholdelse og Hovedistandsættelser osv. Det er der, mine Herrer, at man hidtil har følt Manglerne økonomisk set, og det er ogsaa der, jeg mener, at Manglerne ville kunne afbødes ved det System, jeg her foreslaar at indføre. Man har her i Tinget ment, at en væsentlig Grund til de store, efter dette Tings Mening alt for store Udgifter, Staten har haft paa dette Omraade, for en Del maatte søges i den Lønningsmaade, vi have for vore Bygningsinspektører, Procentberegningen, og har derfor stærkt krævet, at dette blev ændret. Herimod er der jo heller ingen Indvendinger fremkomne; saa vel det ærede Medlem for Kalundborg som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Schmidt) vare jo enige deri; jeg forstod i alt Fald det ærede Medlem for Kalundborg saadan, at dette burde rettes. Han mente kun, at der dertil ikke behøvedes nogen ny Lov, det kunde gøres administrativt. Her ere vi altsaa, tænker jeg, i Realiteten enige. Men det er jo netop et af Hovedformaaene, Hovedindholdet af dette Lovforslag, at vi maa bort fra Procentberegningen og over til fast Lønning, i alt Fald for den Mands Vedkommende, der staar i Spidsen; som skal være Ministerens Øje, til Dels hans Haand paa dette Omraade.

Men det er ikke blot derved, at man kommer bort fra Procentberegningen, at jeg mener, man skal kunne opnaa større Sparsommelighed i Statshusholdningen paa dette Omraade; det er ogsaa derved, at man sætter hver Ting paa sin rette Plads og benytter de rette Mænd paa de rette Steder. Al Ære og Respekt for de store Kunstnere, de have deres Opgaver; vi skulle takke dem for, at de ere i Stand til at fyldestgøre dem. Vi vare et fattigt Land, hvis vi ikke havde Kunstnere, ogsaa